

N^{er} 99.

KRAKÓW
d. 7 SIERPNIA
1830 r.

SOBOTA.

Prenumerata
kwart: zł. 9.
miesięczna 3.
Ner poje: 4gr. 10.

G O N I E C

KRAKOWSKI,

DZIENNIK POLITYCZNY, HISTORYCZNY i LITERACKI.

W dniu 7 Sierpnia 1830 r. w Sobotę od pierwszych Nieszporów zaczyna się stale Parafialne Nabożeństwo w Kościele S. Piotra to jest: w dzień przeniesienia téj Parafii Wszystkich Świętych.

Towarzystwo *Alpejskich Śpiewaków*, złożone z Panów *Liendle, Heininger, Wisetti, Jana i Józefa Höchst i Heilman* dało potrzykroć reprezentacją swoich śpiewów w końcu zeszłego i na początku b. m. Licznie zebrana publiczność była zadowoloną z reprezentacyi wykonanych przez tychże artystów których okryła rzesistemi poklaskami, co jest dowodem iż wykonanie przedmiotów w afiszu wyrażonych było dokładném gdy powszechnie sprawiło zadowolenie.

WIADOMOŚCI HANDLOWE.

Amsterdam 20 Lipca. Z przyczyny trwającej ostatnich dni pogody, ubieganie się o zboże nie jest tak znaczném lecz ceny są niewzruszone co do pszenicy. Żniwa będą pó-

żne, ale jeżeli ich skutek będzie takim iak go się lękać wypada, podwyższenie ceny nieuchronne.

Inny list z téjże daty donosi: Bezczynność jest we wszystkich gałęziach handlu co do zboża; dobre gatunki polskiéy pszenicy są rzadkiemi i mało w nich ruchu.

Z *Berlina 27 Lipca.* Listy zastawne polskie znaydowały kupców po 97 $\frac{3}{4}$. Obligacye udziałowe na 1 Sierpnia placono po 63 $\frac{1}{4}$.

WARSZAWA. (31 *Lipca.*) Najiaśniejszy Pan ofiarować raczył dla Król: Uniwersytetu Alexandrowskiego na pamiątkę pobytu Swego w tym roku w stolicy Królestwa Polskiego, zbiory numizmatyczne od PP. *Kwiatkowskiego i Walańskiego* zakupione. Zbiór pierwszy zawiera Medale dzieiów *Polskich i Sławiańskich*, 2gi bogaty jest szczególniéy w nayradsze Monety Polskie od czasów naydawniészyc. Tym sposobem Gabinet numizmatyczny w Król: Alexandrowskim Uniwersytecie obok zbiorów iakie już posiada, stał się iedynym i naybogatszym co do dzieiów *Polskich i Sławiańskich*.

Za 100 zł: w Listach Zastawnych nie licząc w to wartości kuponu wynoszącéy gr. 12 $\frac{2}{3}$, procent 4, żądaią zł. 98. — Obligacye Udziałowe żądaią zł. 390, daią 380. — Za dukaty holenderskie nowe żądaią zł. 19 gr. 22. — Za Assygnaty Rossyyskie 100 Rubli daią zł. 180.

Polityka.

NOWOŚCI ZAGRANICZNE.

ROSSYA. (Z *Petersburga 20 Lipca.*) N. Pan nagradzając zasługi Hrabiego *Tyszkiewicza* Marszałka Gubernii *Kiowskiéy*, raczył go mianować rzeczywistym Radcą stanu i udarować Kluczem Szambelańskim. — Donoszą z *Erzerum* że d. 5 Czerwca zwyciężkie woyska Rossyyskie opuścily te okolice wracając do oycyzny. Muzułmanie z rozczuleniem żegnali się z tem walczem Rycerstwem, które ile w bi-

twach było mężnem, tyle łagodnem w pokoju. Mnóstwo Chrześcian opuściło kraie tureckie i udaie się do *Rossyi*. — Wozy naladowane sprzętami, kobietami i dziećmi Greków i Ormian szły za wojskiem Rossyyskiem gdy opuszczalo *Erzerum*.

AUSTRYA. (*Z Wiednia 10 Lipca.*) Dnia 15 b. m. Najjaśniejszy Cesarz wydał do wszystkich komitetów odezwę w moc której oznaczony jest seym dla królestwa węgierskiego i połączonych z nim krajów mający się zebrać na dzień 8 b. r. w Prezburgu.

PRUSY. (*Z Berlina 23 Lidca.*) Król Imć raczył ozdobić cesarsko-Rossyyskiego radcę stanu i legacyi orderem czerwonego orla trzeciéy klasy.

ANGLIA. Dnia 23 z. m. Parlament Angielski został odroczoney. Król z tronu miał mowę, w której dziękował narodowi za przychylność do panującego domu okazaną przy zgonie zeszlego Monarchy i obięciu tronu przez nowego Króla. Donosił o powszechnym pokoju w *Europie*, o przyjaznych stósunkach Anglii z wszystkiemi Mocarstwami. — Dziękował za przyjęcie kilku projektów, i winszował iż umniejszono niektóre podatki uciążliwe dla biednego Ludu. »Spuście się WPanowie (rzekł Król) na moję przezorną i oszczędną administracyą i gotowość w pomaganiu do wszelkiego zmniejszenia publicznych wydatków, któreby można uskutecznić bez uszczerbku godności korony z utrzymaniem sławy narodowéy» Nakoniec dziękował za gorliwość okazaną w usmierzeniu rozruchów i oświadczył, że chociaż uroczyscie utrzymywać będzie Religią Protestancką, jednak z przyjemnością wyznaie, że wszelkie niesnaski pochodzące z różności religii poydą w niepamięć. O Grecyi, Algierze, Portugalii żadnéy w téy mowie niebyło wzmianki.

FRANCYA. (*Z Paryża 20 Lipca.*) *Gazetu Powszechną* umieścila następującą wiadomość z prywatnego listu z Paryża. »Możemy z dobrego źródła zapewnić że J. K. M. Xiążo Paweł wirtemberski, brat Króla wirtemberskiego, przyjął o-

fiarowaną sobie przez Rossyą, Anglią i Francyą dostojność Władcy Grecyi.

Mówią że Król Francuzki każe bić Medale spiżowe z zabranych armat Afrykańskich, ma bydź na nich napis: «Dnia 5 Lipca Algier.» Maią bydź rozdane do noszenia wszystkim żołnierzom należącym do terażniejszey wojny; prócz tego rozdanych będzie 1000 Krzyżów *Legii honorowéy* i kilkadziesiąt S. *Ludwika* różnych klass. — Wszystkie wielkie okręty wojenne francuzkie i fregaty maią bydź odesłane z *Afryki* do *Francyi*, z powodu że w porcie Algierskim niema tak obszernego miejsca aby wygodnie stać mogły, a na otwartem morzu częste burze mogłyby im bardzo szkodzić.

GRECYA. Dziennik *genewski* zbił, podług listów odebranych z *Napoli de Romania*, z dnia 23, Czerwca, wiadomość, iakoby tamże miały wybuchnąć niespokojności i admirał Rigny miał się tam udać do ich uspokojenia. — Żadne rozruchy nie zaszły w *Napoli*, a admirałowie trzech sprzymierzonych mocarstw, zebrali się w tamtejszém przystani na konferencyę, w celu ułożenia skutecznych środków względem uspokojenia *Kandyi* i *Samos* i ustąpienia krajów dotąd ieszcze zajmowanych przez *Greków* i *Turków*.

Literatura.

Podróż do Turcyi, Egiptu i Grecyi przez P. Fuller.

(*Dokończenie.*)

P. Fuller był świadkiem w *Kairze* godnego uwagi zdarzenia. Podczas kiedy się znajdował u angielskiego konsula, nateraz zmarłego Pana *Salt*, wszedł ieden człowiek prawie gwałtem do iego pokoju, żądając poprzednio natarczywie od służącego konsula, w angielskim ięzyku aby się mógł widzieć z Panem *Salt*. Miał on pomieszana minę; głowę okrytą gęstym i szorstkim włosiem, krótką, gęstą czarną brodę; nos zupełnie splaszczony, gołe ramiona a resztę ciała ostonioną lekkim białem sukniem, na którym zarzucona była skóra z dzikiego zwierzca. Był on uzbroiony

szpadą i tarczą, i powiększał ieszcze moc wrażenia przez swoje niezgrabne poruszenie i wywołanie włócznią. Ten osobliwszy człowiek był to Nathaniel *Pearce*, którego lord *Valentia* zostawił był w Abissynii, gdzie potem 14 lat zostawał. W skutek wybuchniętych rozruchów w tym kraju, umyślił go opuścić i przybył piechotą do Egiptu z Abissynką, z którą się był ożenił. Wkrótce potem pomarli *Pearce* i jego żona.

P. Fuller dał zajmujący opis historyi tego szczególnego człowieka. »Nie mogę, mówi, opuścić Kairu, bez poświęcenia kilku wierszy moiemu dawnemu towarzyszowi podróży, Natanielowi *Pearce*, którego życie przedstawia zadziwiająca szczęścia koleie i prawdziwie awanturnicze wypadki, mogące śmiało bydz porównane z baiecznymi przypadkami *Robinsona Crusoe*. Pochodził on podobnie iak *Robinson* z czcigodnych rodziców i odebrał dobre wychowanie; lecz jego skłonność do podróżowania, sprawiła że wszedł wczesnie w morską służbę i zaraz na wstępie zawodu swojego życia, okazał umysł przedsięwzięczy, przez który się późniéj odznaczył. Był on w bitwie przeciwko Francuzom w niewolę zabrany i w więzieniu *Vannes* osadzony.

»Usiłował on łącznie z porozumieniem z towarzyszami swojej niewoli uciec z więzienia, lecz mu się to niepowiodło. Druga próba była szczęśliwszą i udało mu się zaprowadzić kilku ieńców na angielski statek, który się rozbił przy Przylądku Dobréj Nadziei. Wpadł w morze z szczątkami okrętu, i po wytrzymaniu boleści istotnie utonionego, boleści, które, podług jego zapewnienia, nie są bardzo dolegliwe, został nakoniec przez usiłowania kilku na brzegach zamieszkałych osadników do życia przywrócony. — Poczém puścił się w podróż do Chin w usługach wschodniéj kompanii; lecz wysiadł na brzegi iednéj z wysp malayskich, gdzie aż do powrotu okrętu z Kantonu pomiędzy kraiowcami zostawał. Wzięto go potem na wojenny okręt mający swoje stanowisko w *Bombay*, lecz duch jego niespokoiny

nie dozwolił mu tam długo bawić, poszedł do wojska Peischwy, będącego pod ówczas w woynie z Anglikami.

Nieszczęściem dla niego wkrótce zawartym został pokój, on zaś z kilku innemi rodakami był iako zbieg wydany, osadzono ich w więzieniu twierdzy Bombay, aż do chwili w któręj ich sąd wojskowy miał osądzić. Za nim to nastąpiło, powiodło mu się uciec na stały ląd, na który przypłynął, uciekł do Goa i przyjął służbę maytka na okręcie lorda Valentia. W tém znaczeniu pozęgłował na czerwone morze; lecz okręt burzą uszkodzony, przymuszonym był powrócić do Bombay. Pearce, który się tam nieśmiały pokazać, udał się do Moki, gdzie dla większego bezpieczeństwa przeszedł do Islamizmu; lecz niezadługo sprzykrzyło mu się iego nowe położenie, a gdy iego nawrócenie miano w podeyrzeniu, był szczęśliwy że umknął i powrócił do lorda Valentia, skoro się dowiedział, że ten na nowo zjawił się na tych brzegach. Towarzyszył potem Panu Salt w iego podróży do Abissynii; a gdy mu się ten kraj spodobał, osiadł w nim i wszedł w służbę do Raas Welled Selassie, wice króla prowincyi Tigré.

»Gdy się odznaczył w różnych wojskowych wyprawach przy tym woieniym naczelniku, powierzono mu dowództwo nad znacznym korpusem wojska; ożenił się z powinowatą Raasa, a w drugięj swoiěj podróży P. Salt widział go żyjącego w dostatkach i w wielkim szacunku u kraiowców.— W tém po śmierci Raasa, *Negres Gulla*, potężne pokolenie Abissynii zrobiło skuteczny napad na kraj. Pearce stracił cały swój majątek i był przymuszony uciec w góry, gdzie z powodu niedostatku i choroby bardzo wiele ucierpiał.

»Po przywróceniu spokoynościi schronił się do miasta Antalaw, w którém w ubostwie i nieszczęściu zostawał, nakoniec przedsięwziął udać się pod opiekę Pana Salt z iedną z żon swoich i uciec a tak przybył do Kairu. Jego małżonka umarła w kilka miesięcy; zaraz po iěj śmierci Pearce udał się do Anglii, w nadziei iż będzie użytym do obiechania wewnątrz Afryki, do czego był bardzo usposo-

bionym; lecz zaledwie przybył do Alexandryi, gdy uległ pod ciosem gwałtownéy choroby; przeżył lat cokolwiek więcéy iak 40, w krótkim wprawdzie lecz obfitym w zdarzenia zawodzie.

Rozmaitości.

Turecki order półksiężycyca. Nie iest do zaprzeczenia, iż ten znak dostojénstwa należy nie tylko do znakomitych ale i do nayrzadszych ziawisk w tym rodzaju. Sultan Selim III, któremu nayotwartsi nawet nieprzyjaciele, nie mogli odmówić głowy otwartéy i tegiéy, a który był przez to iedynie zdolnym do rozwiązania trudnego zadania, to iest zbliżyć urządzenie swojego barbarzyńskiego państwa do państw naszego ucywilizowanego świata, choć prawie z téy przyczyny przyszło mu paśdź ofiarą fanatyzmu swoich dzikich Turków; ten sam Sultan był założycielem téy tak znakomitéy instytucyi. W roku 1799 albo iak inni utrzymują 1801, zaprowadził on order półksiężycyca. Utworzył go na wzór orderów rycerskich innych państw europejskich, a co iest naycharakterystyczniejszym, przeznaczył go za nagrodę dla poddanych innych mocarstw, którzy względem Porty szczególniejsze položyli zasługi. Lord *Nelson* był pierwszym który go otrzymał, a to za zwycięztwo pod Abukir. Wielu angielskich oficerów a ponich i wielu Rossyan dyplomatycznego zawodu stało się późniéy uczestnikami tego zaszczytu. Jeneral *Sebastiani* i iego adjutanci iako też wielu innych francuzkich woioowników, pierwsii szczególnie za roztropne smiale i szybkie urządzenia do obrony Konstantynopola który przez to został zabezpieczonym w Lutym 1807 r. od napadu angielskiéy flotty, doszli do tego zaszczytu. Główną ozdobę orderu stanowi okrągła tarcza albo medal, na którym spostrzega się gwiazdę i półksiężyc; gwiazda znayduje się we środku promieniami obwiedziona, a znak półksiężycyca otacza ku dolowi krawędź medalu. Znak tego orderu nosi się na żólto-czerwonéy wstądze iako barwą tureckiéy ban-

dery. Order ten składa się z trzech class które się różnią przez orderowe znaki. Kawalerowie trzeciéy czyli ostatniéy klasy tego orderu otrzymują mniejszy medal cały ze złota. Na jednéy stronie znajduje się wyżej wyrażony znak orderowy, na stronie odwrotnéy daje się widzieć cyfra Selima III, wielu ozdobami otoczona. Kawalerowie drugiéy klasy otrzymują cokolwiek większy medal równie ze złota ale czerwono emalinowany, a tak gwiazda iako też półksiężyc i krawędź wysadzane są brylantami. Kawalerowie pierwszéy klasy noszą medalion podobny do pierwszego, tylko znacznie większy, na szerokiéy czerwónéy orderowéy wstędze, przewieszónéy z prawego ramienia ku lewemu. Do tego na lewéy piersi srebrną haftowaną gwiazdę, przedstawiającą promieniste słońce. — We środku dają się widzieć orderowe ozdoby.

Obrachowano że z pracy około gazet żyje teraz w Londynie przeszło 4,000 ludzi; że też gazety płacą rządowi w okrągłéy summie 8,400,000 Złp. stępla, podatku zaś od doniesień jest tak znaczny, iż *up.* dziennik *Times* płaci codziennie blisko 9000 Zł. koszta ponoszone przez ekspedycje gazet dochodzą rocznie do 18,000,000 Złp. — Głównych redaktorów jest 80, prócz tego 130 redaktorów płatnych od sztuki i nowiniarzy zbierających wiadomości po mieście, którym także redakcje od sztuki płacą.

W mieście Angiel: *Kent*, przed kilką laty umierając ubogi rzemieśnik, nie zostawił swemu iedynemu synowi, prócz mosiężnego pierścionka, z tem poleceniem danem pod błogosławieństwem, aby tenże Syn, iedyne gdy będzie obciążony jakim okropnem nieszczęściem, pokazał ten pierścionek Lordowi.... lub jego następcy. Przez lat kilka nieźle powodziło się młodzieńcowi, lecz przed kilką miesiącami ciężko zachorował, niemogąc pracować nie miał żadnego dochodu, a co najdotkliwsze przyniosło mu udręczenie, iż przez to postradał nadzieie pozyskania ręki enotliwéy Pannienki, którą mu iey Rodzice przyrzekli oddać w małżeństwo, a teraz odmówili. Tu przypomniał o pierścieniu, pokazał go lordowi... i natychmiast otrzymał 1000 funt: szter: (10,000 złp.) Tajemnica tego pierścionka nie jest wiadoma.